

Eseducast, 1.jakso: vieraina Minna Hallikainen ja Timo Häkkinen.

Salla:

Oletko koskaan miettinyt, millaista ura- ja opinto-ohjausta on tarjolla aikuisille tai että millaisiin esteisiin mahdollisesti alanvaihtoa harkitsevaa aikuinen törmää ja mitkä on ne suurimmat kysymykset mitä monilla herää, kun erilaisia koulutusmahdollisuuksia selailee internetin ihmeellisessä maailmassa? Ja miten ylipäätään lähteä pitkän työuran jälkeen opiskelemaan? Näitä, kun ei oikeastaan tule edes ajatelleeksi, ennen kuin esimerkiksi alan vaihto on omalla kohdalla ajankohtainen asia

Muun muassa näitä kysymyksiä on pohtinut aikuisten ohjaustoiminnan konseptointi ja mallintaminen Etelä-Savossa- Hanke eli tuttavallisemmin Aiku- hanke. Hankkeen projektipäällikkö Minna Hallikainen ja projektiasiantuntija Timo Häkkinen avaavat meille tässä jaksossa tuloksia hankkeen tekemästä selvityksestä ja keskustelua riittää myös siitä, että mitä koulutukseen hakeutuvien ja koulutusta harkitsevien aikuisten päässä liikkuu. Mun nimi on Salla Avelin ja minä olen Esedun markkinointikoordinaattori ja tämä on Eseducast. Tervetuloa mukaan.

(MUSIIKKI)

Nyt ollaan sitten jännän äärellä. Ensimmäinen jakso lähtee tästä ja millaisella vieras kattauksella lähdetään. Mulla on täällä vieraana etäyhteydellä Hallikaisen Minna ja Häkkisen Timo. Terve!

Minna:

No moi moi.

Timo:

No morjesta morjesta.

Salla: Miten on teillä kevät lähtenyt käyntiin?

Minna: Reippaasti. Töitä on ja etänäkin tämä työn tekeminen onnistuu.

Timo:

Joo kyllä tuota tässä on vuoden verran nyt etänä. Tuota siis aikuis- mä oon nyt siirryin tuossa ensimmäinen neljättä tähän kynnyksellä tämmöisen opetus ja kulttuuriministeriön hankkeeseen, mutta samalla asialla kun Aikussakin oltiin niin, mutta silloin kun vielä oli Aikussa niin me oltiin niinku vuosi kerettiin olla tuota tässä ja vähän ennen sitä lockdownia, niin me aloitettiin Minnan kanssa sitten Aikun työskentely ja ja tuota ei arvattu että tämä homma muuttuu aika radikaalisti, mutta yllättävää on että tämä on toiminut aika hyvin tämä etänäkin.

Että et vielä kun vaikka ottaa huomioon, että meillä on ihminen Savonlinnasta ja Pieksämäeltä. Ja välillä Suomenjoeltakin, koska Marjo on sieltä kotonansa.

Mutta työntäyteistä on ollut kevät, täytyy sanoa.

Salla:

Kyllä. Sä Timo mainitsitkin jo tossa sen syy minkä takia te istutte nyt tänään Eseducastin ensimmäisinä vieraina, niin tuo Aiku-hanke, niin lähdetäänkö nyt ihan purkaa sitä että haluatteko vähän selventää nyt meille maallikoille että mikä on Aiku- hanke?

Minna:

Jo vain Aiku on nimihirviö Aikuisten Ohjaustoiminnan Konseptointi ja Mallintaminen Etelä Savossa- Hanke tämä on ESR- hanke eli Euroopan sosiaalirahaston rahoittama, jossa on tietysti myös ely - keskus mukana ja ja tuota meillä on kumppaneina tässä edun lisäksi niin Seurakuntaopisto Pieksämäen kampus ja Samiedu Savonlinnasta yhteistyössä ollaan yritetty nousta ihan pikkasen niinku sanotaan lintuperspektiivistä ylöspäin katselemaan sitä, että miten tässä maakunnassa niin miten meidän aikuisväestö ohjautuu tänä päivänä koulutuksen. Puhutaan jatkuvan oppimisen uudistuksesta ja elinikäinen oppiminen on ollut jo pitkään framilla mukana ja ja me ollaan niinku sillä niissä asioissa, että miten tuommoista yli 20 vuotiaat aikuiset tänä päivänä niin niin tuota lähtee hakeutumaan koulutukseen ja lähtevät hankkimaan itsellensä lisää osaamista.

Timo:

Siis tätä koulutuksen ohjaustahan tehty ja taidot ja ja tehdään koko ajan, mutta se ei ole kovin koordinoitu ollut eikä eikä sitä edes kauheasti niinku tutkittu jos näin voi sanoa, ei mekään tehty tutkimusta. Me tehtiin selvitys, mutta mutta vähän tutkimuksellisia menetelmiä käyttäen.

Näin eli eli tota et me Haluatko tietää ihan oikeasti mitä sitten tuota tässä Aikussa että miten tuota miten asiat on järjestetty ja miten ne toimii ja onko niissä parantamisen varaa tai tai muutoksen tarvetta.

Minna:

Jos katsotaan sen verran tätä meidän Etelä Savoo, niin siis meillähän Etelä Savossa semmoinen reilu 140 000 asukasta ja tuota katsotaan vähän viimeisimpiä tilastoja. Pieni vilkaisu sinne niin hei meillä on 25-64 vuotiaita, elikkä siis työikäistä väestöä niin meillä on 9000 henkilöä eli kolmetoista prosenttia siitä väestöstä, jolla ei ole minkäänäköistä perusasteen jälkeistä tutkintoa.

Salla:

Se on aika paljon.

Minna:

Se on aika paljon. Toisen asteen tutkinto on reilulla puolella, 52,5% ja ja tuota korkeakoulututkinto on 33, 9%. Me ollaan valtakunnallisesti ku katsotaan Etelä-Savoa niin meillä on vähän enemmän ammatillista koulutusta, meillä on vähän vähemmän korkeakoulutusta ja suurin piirtein toi ilman perusasteen jälkeistä tutkintoa oleva väki on aika lailla sama kuin koko maassa eli ja sitten vielä hei, yksi mielenkiintoinen työssäkäyvistä niin tuota lähes 5000 henkilöä on ilman perusasteen jälkeistä tutkintoa.

Salla:

Oho siis tosi isoja lukuja. Jotenkin hurja. Näkyks kun siinä sitten jotain semmoista tuota ikäjakaumaa että tai jotenkin, että sitä voisi ehkä ajatella tai itse näin niin kuin. Tai siis kun en ole aiheeseen varsinaisesti niin suuresti perehtynyt tosi kuin te, niin voisin ajatella, että vanhempi ikäpolvi sitten olisi ehkä niinku nää ns. vähemmän kouluttautunut tämä kun tätä on selvitetty ja sitten taas nuoret olisi sitten, mutta onko tässä mitään pohjaa tässä mun ajatuksessa?

Minna:

Meillä on kaikissa ikäluokissa tänä päivänä niin reilu 10% niitä joilla ei ole sitä perusasteen jälkeistä tutkintoa. Toki olet sillä oikeilla jäljillä, että sanotaan tuolla yli yli tuota viisikymppisissä yli kuusikymppisissä on suhteellisesti enemmän, mutta jos mieltii esimerkiksi kaksikymppiä kaksikymmentäyhdeksän vuotiaita, niin sielläkin on 12 puoli prosenttia niitä, joilla ei ole perusasteen jälkeistä tutkintoa.

Eli me ollaan sille silleen niinku semmosen asioiden äärellä, että että tuota että lähtötilanteessa. ihan tämä, että jos ei ole ammatillista koulutusta niin tänä päivänä on aika pihalla meidän niinku työelämästä. Mutta mutta tuota sitten tietysti, että tähän liittyy se, että mihin kaikilla sitä sitä tarvetta lähteä täydentää meidän osaamista, että jos sinulla on 25 vuotta vanha ammatillinen perustutkinto niin aika on kulkenut aika lujaa ja ja tästä ajassa tapahtuu niin paljon, että että myöskin se uudelleen koulutus, täydennyskoulutus, uuden ammatin hankkiminen, tämä kaikki niin on tosi ajankohtaista meille kaikille, kukaan ei voida jäädä tästä ajatuksesta ulkopuolelle, että hei, koulutukselle on tarvetta.

Salla:

Kukaan ei voi vaan tuudittautua siihen, että minä olen kouluttautunut tarpeeksi. Nyt on minun aika levätä laakereilla.

(Musiikki)

Timo:

Se on se on siis semmoinen fakta, että yhteiskunta ja työelämä muuttuu niinku on muuttunut ja muuttuu koko ajan kiihtyvällä vauhdilla. Eli siis töiden ammattitaitovaatimukset, osaamisen vaatimukset kasvaa niin kuin tosi jyrkästi ja se aiheuttaa sen että että vaikka täytyy sanoa että näissä nuoremmassa ikäpolvissa niin tämä näiden ei tutkinnon jälkeen, perusasteen jälkeisen tutkinnon suorittaneiden osuus on tietysti huolestuttavaa. Se kertoo meidän meidän koulutus systeemistä varmaan jotain, että miksi, miksi ihmiset ei niinku pääse koulutukseen ja miten ne saa tutkintoja ja osaamista tai miksei ylipäätensä hakeudukaan.

Mutta, mutta kyllä niinku Minna sanoi, että kun nämä meidän työtehtävät koko ajan muuttuu, niin se tarkoittaa sitä, että myös se työssä oleva ja korkeasti koulutettu ihminen joutuu jatkuvasti niin kuin itseään osaamistaan päivittää erilaisilla lyhyemmillä ja pidemmällä koulutuksilla.

Ja ja tämä koko soppa johtaa siihen, että me tarvitaan niin kuin sellaista kaikille helposti mahdollisimman helposti saatavilla olevaa, niinku tieto neuvonta ohjaus palvelua.

Jo jonkun pitää sitä tuottaa ja ja tuota sitten tuotetaankin koko ajan. Mutta että että tässä tuota tässä on niinku työsarkaa kyllä joo.

Salla:

Joo ja siis tunnistan itse kyllä siis kanssa kuin esimerkiksi viimeksi töitä haki ennen tätä nykyistä työtäni niin tuntuu, että siellä on vaan hirveä kasa vaan listauksia, että näitä näitä näitä asioita pitäisi osata. Ja nää koulutukset pitäisi olla niin väkisinkin sitä alkaa niinku mieltä juuri että ihminen esimerkiksi joka on ollut vaikka jo työelämässä pitkään ja sitten yhtäkkiä vaikka työpaikka menee alta niin sitten on siinä että ja mihin sitten kouluttautua pitäisi, mutta mitä kautta?

Timo:

Ja ja sitten minun täytyy sanoa niinku omasta omasta niin kuin elämäntarinasta tai historiasta. Niin tärkeä asia on myös se, että että kun sä haluat tehdä jotain muuta, eli tulee se haluaa tehdä, ei pelkästään se ikävä työttömyys tai joku äiti käskee, että sun pitää mennä tehdä vaan se, että se itse haluatte tämän hetken, että mä oon vähän kyllästyttyä nää hommat että lähtisinkö tekee jotain muuta ja käytännössä. Lähestulkoon ainut vaihtoehto on uudelleen koulutuksen tai jatko päivitys koulutuksen kautta, että itse olen ollut työelämässä nuoresta miehestä pitäen ja käynyt iltalukion työn ohessa, mennyt yliopistoon, käynyt työn ohessa ja nyt teen opo-opintoja vielä työn ohessa. Eli eli haluan sitä omaa ammatillista osaamista niinku kehittää ja ja tähän tähän nykyiseen työhön liittyvää kehittämistä niinku haluan. Nyt haluan tehdä sitä. Kukaan ei minua pakota eikä kukaan sano että.

Ei ainakaan sanonut päin naamaa että sä oot huono tuossa että heippa koulu opiskelee vähän lisää että parempi, mutta mutta tota näin. Mut siis semmoinen että haluan.

Minna:

Timo tossa niinku asian äärellä ja ja tuota aika moni.. mulla on kans samaa taustat on paljon aina tehnyt opintoja työn ohessa. Tämä koulutushan kasaantuu eli me eli eli me jotka lähdetään niinku saadaan se aikuisena opiskelun jotenkin niinku pistos ja siihen lähdetään kerran ja me lähdetään sitten toisen kerran ja kolmannen kerran ja neljännen kerran. Mutta nyt jos me puhutaan siitä mitä me on tässä Aiku- hankkeen aikana niin kuin nähty ja katseltu ja ja tutkailtu, niin on juuri se, että meillä on paljon sellaisia aikuisia, joilla ei ole sitä. Heillä on se 25 vuotta vanha perustutkinto ja ja sen jälkeen ei ole lähdetty ja nyt niinku ollaan sen asian äärellä.

Timo:

Tämä onkin. Tämä on tosi mielenkiintoinen juttu. Eli jos nyt ajatellaan sitä ihmistä, joka ei olekaan, niin en sano että noheva, suurin osa aikuisista onkin nohevia.

Mutta mutta sellaisia, että jolla ei ole välttämättä se koulutus nyt ykkösasia enkä välttämättä jos haluaa jotain elämästä elämään muutosta, niin se koulutus ei olekaan välttämättä ykkösasia.

Mutta sitten jos sattuu tulemaan semmoinen ajatus että että tuota että hitsi vieköön että pitäisi tälle elämälle varmaan jotain tehdä ja mitä ne vaihtoehdot sitten noin että lottoa voi laittaa? Joo mutta aika huono tsäänssi siinä saada muutosta sitä kautta.

Et mitäs muita tapoja on? Uuden työn saaminen on sit rupee kattoo uutta työtä et aika moneen on niitä vaatimuksia että vaaditaan joko niinku ehdottomia tai toivotaan että olisi tällaisia ominaisuuksia tai taitoja eli siirrytään tavallaan sitten semmoiselle harmaalle alueelle.

Eli eli se on semmoinen alue, että että sä olet aika yksin siellä.

Ja ja ja ja okei, jos ihminen on niin kuin jos ihminen on noheva siis semmoinen, niin kyllähän se tässä selviää, että se ottaa johonkun yhteyttä, katsoa sitä netistä ja näin pois päin ja asiat jollain lailla menee eteenpäin. Mut sit jos ihminen joka ei ole ehkä ei ole ihan niin aktiivinen.

Ja ja se menee sinne harmaalle alueelle, niin mitä sitten? Mitä sitten tapahtuu? Eli ennen kuin se rohkeni ottaa oppilaitokseen, silloin saattaa olla vanhentuneet käsitykset. Eli se ajattelee että se koulu edelleen se samanlaista mitä se oli silloin 20 vuotta tai 30 vuotta sitten. Ei hitto mä en halua semmoista, en mä uskalla ottaa tonne et jos mä soitan nyt tonne kouluun ne ottaa mut vielä sinne väkisin sitten.

Niin tuota ei kaikkea siis että että se on aika ja tää tää on niinku se olennainen juttu mun mielestä että kun se ihminen siirtyy sinne harmaalle alueelle niin mitä sitten tapahtuu ja kuka siinä tukena kuka auttaa ilman sitä tuputtamista siis tietenkin.

Että niin.

Salla:

Miten ihmiset sitten kokee juuri tällaisen koulutusneuvonnan, että mun tai jos mä itse esimerkiksi ajattelen sanaa jotenkin mikä sitä virallinen termi nyt koulutus-.. ohjaus- neuvonta.

Miten ihmiset on sitten niinku käsittänyt sen? Tuliko tässä..? Miten tässä selvityksessä ilmi?

Minna:

Me tosiaan tehtiin semmoinen selvitys. Jossa me haluttiin kysyä tätä nyt oikeasti niinku eteläsavolaista aikuisilta. Mehän tehdään hirveän mielellään asioita niinku organisaatiolähtöisesti tai oppilaitoslähtöisesti, mutta me haluttiin lähteä siitä liikkeelle että mitä mitä niinku eteläsavolaiset aikuiset.. puhutaan yli 25 vuotiasta.

Ja me tehtiin verkkokysely, johon johon tuota me saatiin lähes 500 vastausta, mikä oli ihan tosi mielenkiintoinen.

Me jaettiin sitä eri yhteyksien kautta ja meillä eniten tuotti vastauksia Facebookin puskaradio. Mistä me oltiin kauhean iloisia ja saatiin vastauksia joka puolelta maakunnan aluetta, kaikista kunnista, kaikista ikäryhmistä ja ja tuota kun me kysyttiin hieman ensin taustakysymyksiä siellä niin tuota ne taustakysymysten kautta me voidaan nyt sanoa, että meillä on ihan hyvä otos siitä meidän maakunnan kokonaisväestöstä.

Eli heidän koulutustausta menee aika yksiin sen kanssa, mikä meidän koko maakunnan alueella on aikuisten koulutusta. Heidän työmarkkina-asetat oli siellä, oli työttömiä, siellä oli työssä olevia, siellä oli yrittäjiä, siellä oli monenlaisesta eri näkökulmasta. Elikkä nyt se ei se ääni mikä mikä tuon selvityksen kautta tuli, niin se ei ole nyt pelkästään esimerkiksi työttömien tai pelkästään TE-toimiston asiakkaiden, vaan siellä on niinku laajasti katsottuna uskalletaan väittää, että aika hyvin edustaa ja ja siltä pohjalta voidaan lähteä kertomaan että mitä tässä selvityksessä tuli sitten tuloksia.

Ja tuota me kysyttiin ekanakin heiltä sellaista juttua että että tota mistä asioista he kaipaa tietoa, että mitkä on ne asiat kuin Timo äsken tuossa kuvas, että että siinä vaiheessa kun ihmiselle tulee se ensimmäinen semmonen lamppu syttyy tai tulee sinne orastava ihan pieni ajatus, että pitäisikö mun joskus lähteä vielä jotakin opiskelemaan? No me puhutaan amiksessa, että pitäisikö meidän lähteä hankkimaan osaamista, mutta minä puhun sitä kieltä mitä ihmiset puhuu ja he puhui pitäisikö mun lähteä nyt vähän kouluun opiskelemaan jotakin ja he lähtee miettii.

Ja ja ja tuota niin nyt tämän kyselyn perusteella niin se ehdottomasti ykkösjuttu mistä ihmiset kaipaa tietoa, joka he kokee hankalaksi on se, että miten opiskelu ja opiskelun aikainen elämä rahoitetaan.

Salla:

Joo mä joo ihan näin niinku mä arvasin jotenkin että se on nimenomaan juuri tämä ja se on itseasiassa mitä itsekkin on miettinyt, että jos on haaveillut siitä että haluaisit päästä lisää opiskelemaan niin raha.

Minna:

Joo. Millä rahalla? Joo kun elämäntilanne eri kuin se on ollut 17 vuotiaana.

Mulla on on olemassa tiettyjä velvoitteita. Minulla on perhettä. Minulla on tiettyjä asioita, joita minun täytyy joka tapauksessa hoitaa eli ihan ehdottomasti. Niin se se niinku nousi ykkösenä ja sen jälkeen on niinku pitkä väli ja sitten tulee näitä muita asioita.

Timo:

Joo ja näissä rahoitus puolissa on vielä se se selvä syy. Tietysti että pitää jollakin elää niin opintojen aikana ja ja tuota kaikki ei pysty niinku työn ohella opiskelemaan kaikkia aloja ei pysty jos haluaa niinku vaihtaa vaikka alaa niin eihän ole yleensä mahdollista, mutta sitten niissä on vielä se hankala puoli.

Että yleensä ne rahoituksen myöntäjät niinku eri tahoja omista koulutusta haetaan ja kuinka koulutusta järjestää ja se tekee sitten sen, että on aika monta eri lakia, monta asetusta jotka sääntelee sitä rahoitusta ja sen saamista että sitten koulutusta mutta ne kuitenkin linkittyy toisiinsa tekee niinku siitä asiasta aika vaikean. Eli jos lähdette netistä hakemaan tietoo niin voi olla aika haasteellista kyllä löytää semmoista tietoa, että ja ainakin sellaista niinku varmuutta saada sitä, että onko tämä nyt minua varten, vai ei

Salla:

Ja sitten kun tuntuu, että varsinkin näissä rahoitus asioissa, että niissä on äänet poikkeuksien poikkeuksia ja sitten vielä poikkeuksia, poikkeuksia, poikkeuksia että mihin minä sitten kuulun, mistä minä voin rahoitusta.

Timo:

Kyllä osa osa tulee niin kun osa tulee periaatteessa kun täyttää ehdot osa rahoituksesta on taas kiinni harkinnasta, joita ei siis sinun harkinnasta vaan sen myöntäjän harkinnasta. Eli eli tässä on vielä tällaisia hankalia hankalia puolia että mutta joo se on tota se on. Sitä ei tarvi ihmetellä, että se on tällainen tärkeä asia.

(Musiikki)

Minna:

Se rahoituksen jälkeen niin sitten sitten siellä tuli seuraavana tällaisia tällaisia, mistä sitä tietoa haluttaisiin saada. On että että minkälaiset mahdollisuudet on opiskella monimuotoisesti tai verkossa tai etänä. No okei, ihan ymmärrettävää sitten siellä oli et halutaan tietoa siitä, että miten mun aikaisempi osaaminen huomioidaan. Minkä verran se vaikuttaa niihin opintoihin sitten siellä oli.

Sen jälkeen oli mielenkiintoinen, mikä ala sopii minulle ja tässä minusta on ihan mielenkiintoista pysähtyä, koska jos me ajatellaan tommosta 9-luokkalaista joka saa opinto-ohjausta siinä vaiheessa kun hän lähtee valitsemaan sitä uraansa ja se on mahtava systeemi joka meillä on olemassa tässä maassa, että opinto-ohjausta on tarjolla, mutta ihan yksi lailla hei se neljäkymppinen jolle tulee se tilanne että hän joutuu syystä tai toisesta lähtee nyt niinku hakee itselleen uutta ammattia niin se uraohjauksen tarve on ihan selkeä ja se tuli täällä ihan kärkipäässä.

Ja ja tuota se mikä tässä on niinku nyt sitten niinku tässä on paljon puolia. Yksi puoli on se, että jos sä olet TE- toimiston asiakas.

TE- toimistolla on aivan loistava ammatinvalinnan ohjauksen palvelut olemassa ja ja tuota ne tässä kyselyssä meidän selvityksessä niin ne jotka oli käyttänyt niitä palveluja niin antoi niitä todella hyvä palautetta. Mutta sitten jos me ajatellaan tämmöstä työssä olevaa.

Niin niin hän ei ehkä pyydäkään sitä palvelua. TE- palvelut on periaatteessa kyllä avoimia kaikille, että siinä ei ole, että sinne ei pääsisi. Mutta mutta nyt tullaan siihen, että että miten niistä palveluista saadaan tietoon ja miten niitä päästään käyttämään.

Eli siinä vaiheessa, kun ihminen miettii, että hei että nyt mä olen tehnyt tätä työtä 20 vuotta elämästäni ja ja minun täytyisi joku jostain syystä, vaikka mun terveys on tällä hetkellä se, että minun täytyy lähteä vaihtaan, niin siinä vaiheessa olisi selkeästi tarvetta tämmöiselle neuvonnalla ja ohjauksella. Mutta kenen puoleen tää kaveri päättyy.

Ei, me ei hänellä ole sitä selkeää niinku et mä kävelen tuonne tai mä otan tonne yhteyttä ja nyt tullaan siihen, että että tämä aikuisten uraohjaus, uraneuvonta niin on oikeasti niinku tämän meidän selvityksen perusteella, niin yksi semmoinen kysymys johon tarvitaan tieto, mutta ei tiedetä mistä sitä haetaan.

Timo:

Ja tämä on tuota tämä uraohjaus ja liittyy vielä niinku siihen, että että ei pelkästään siihen että onko oletko sä asiakassuhteessa jonnekin vai et, että eihän me voida tietysti edellyttää, että me tehdään semmoista systeemiä, että aina pitää olla joku asiakassuhde jonnekin ja jos on työssäkäyvä niin se ei välttämättä edes halua niinku että en mä halua sinne työkkäriin mennä.

Salla:

Tajusin, että itse on esimerkiksi tämän tämmöisen työllisen ihmisen uraohjauksen puutteen, niin se esimerkiksi näkyy vaikka sosiaalisessa mediassa esimerkiksi tuolla Facebookin, niin kuin ryhmissä. Missä tuota itse kun olen esimerkiksi aktiivinen Facebookin käyttäjä, niin siellä on monissa ryhmissä aina tasaisin väliajoin tulee niin kun siellä nousee niinku keskustelu. Joku aikuinen ihminen juuri plus kaksikytviis se nostaa siellä et hei, mä haluaisin vaihtaa alaa, mutta en tiedä kertokaa teidän ammatteja että voisin sieltä nyt ehkä arpoa itselleni jonkun uuden uran, että jotenkin nyt vasta sen itsekin tajusin, että totta, että ei oo tommoiselle ihmiselle mitään. Siinä on olisi jollekin markkinarako.

Timo:

Joo, se on mielenkiintoista, että itse nyt lukenut tuossa taisi olla joku kuukausilehti.. ei kuukausiliite kun se taisi olla mikä se on.

Tuota tästä tuota terapiajutuista niin tällaisesta, että että kun sekin on vähän samanlainen kenttä, tietysti tässä nyt ei ole kyse terapiasta eikä eikä sotketa nyt sitä ei ole sama asia ja muuta, mutta tässä on samoja piirteitä, siis tällaisessa ohjauksessa. Nyt on ollut mielenkiintoista kun on tehnyt itse näitä opo-opintoja ja ja etänä koko homma mennyt ja varmaan menee loppuun asti.

Päättyy ne opinnot periaatteessa vähän niinku keväässä. Niin paitsi ei mulla.

Mutta tuota niin niin. Että siinä mennään aika lähelle sitä, että ihminen kaipaa niin joskus ihminen voi tarvita kaivata sitä keskustelua, että niihin ongelmiin, vaikka nyt sen vaimon tai ukon kanssa tai tai jonkun muun asian kanssa tai sitten pään sisäisten asioiden kanssa. Mutta samalla lailla me tarvitaan keskustelukumppania siinä kun mietitään, että mitä me tehdään meidän elämällä, että niitä missä haluan käydä töissä, minkälaisia ammattii haluaisin tehdä, mitkä olisi sellaisia työtehtäviä,

joita kun tavoitehan pitäisi aina olla. Kaikilla se niinku.. itse on päässyt siihen tavoitteeseen, että se työ mitä mä teen niin mä rakastan tätä, on tosi ihanaa. Joka aamu et jes on kivaa kun pääsee töihin. Kiva tehdä. Kiva tehdä näitä juttuja.

Ja minä soisin, että joka ikinen meistä ihmisistä, niin me päästäis samaan tilanteeseen. Eli eli meillä olisi niinku joka aamu herätys on se, että onpa ihana taas päästä tekemään, mutta mä tiedän että itsekin olen kokenut sen, et tiedän, että se ei ole kaikille arkipäivää. Moni herää aamulla, siihen että ei jaksaisi millään lähteä.

Mutta ja ja me voitaisiin korjata tämä sillä tavalla, että pystyt, jos me pystyttäisiin antaa ihmiselle niin kuin aikuisille uraohjausta sanotaan näin tuota tieto-neuvonta-uraohjausta, riippuu mitä ihminen tarvitsee et tarvitse tietoa vai terveysneuvontaa vai tarviiko se oikeasti sitä ohjausta niin.

Että pääsee sinne minne itse haluaa.

Jos se on mahdollista.

Minna:

Mä nostan tähän vielä muutaman jutun elikkä mistä asioista sitä tietoa halutaan, niin niin tämän meidän selvityksen mukaan niin niin tuota se tuli. Nousi sitten ihan tämmöisiä niinku tämmöisiä juttuja, että mitä mä voin opiskella mun omalla paikkakunnalla. Meillä oli 3 kysymystä. Kysyttiin, että kuinka tärkeäksi ihmiset koki nää, että tiedon siitä, että mitä voi opiskella omalla paikkakunnalla mitä voi opiskella lähiseudulla mitä voi opiskella muualla Suomessa, niin tässä selvityksessä niin ihan selkeästi totta kai nousi se, että mitä mä voin opiskella täällä omalla paikkakunnalla. Oltiin paljon paljon niinku tuota isompi kynnys oli siihen, että mä lähtisin jonnekin muualle ja tietysti kun meillä on täällä Etelä-Savossa meillä on paljon pieniä kuntia niin tuota Kangasniemeltä ja ja Mäntyharjusta ja Pertunmaalta. Niin ollaan kyllä valmiita niinku tulemaan näihin näihin tuota meidän kolmeen maakunnan kaupunkiin, mutta mutta kyllä se kynnystä nostaa heti kun joutuu lähtee että se oli yksi juttu. No sitten tietysti mietitään sitä, että että tuota millaista se aikuisena opiskelu on. Miten mä selviän opiskeluista ja ja tuota meillä kaikilla on ihan varmasti sieltä omalta kouluajalta muistoja.

Ja, jotka joko niin kuin antaa meille hyvän buustin, että hei, mä tykkäsin. Minusta oli kiva käydä aikanaan koulua ja minusta oli kiva aikana opiskellakin ja ja voisinkin lähteä tai sitten meillä voi olla ihan ihan äärettömän huonoja muistoja, jotka on niinku niin syvälle mennyt meidän toinenkin kerroksiin. Me ei edes ehkä tiedosteta niitä ja tämä näkyy niin kuin ainakin tässä tässä selvityksessä kun me myöskin tuota pyydettiin sellaisia tahoja, jotka ohjaa tänä päivänä oman työnsä ohella aikuisia ja ja myöskin ottaa koulutusasiat puheeksi, niin siellä tuli aika vahvasti tätä että ihmiset kokee tosi tosi niinku me taannutaan. Ainakin mä ainakin itse huomasin, että mä menen istumaan tuota koulun penkille niin mulle tulee semmoinen pieni taantuma ja pikku Minna tulee sieltä taas esille joka aikanaan on istunut pulpetissa ja katsellut auktoriteettia niin niin tuota nää on hirveän inhimillisiä tunteita.

Ja me saatetaan niinku jäädä oikeasti miettimään, että en minä pärjää, että siellähän pitää opiskella englantia ja siellä siellä tulee matiikka mukaan. Että apua. Mä en mä en pärjää.

Salla:

Joo mä jäin juuri miettimään esimerkiksi just niinku tuota kielitaitoa, että että miten iso kynnys se joillekin juuri voi olla ajatella sitä, että että kauheet enhän mä mitään ruotsia englantia osaa, joten antaa olla.

Minna:

Niin se saattaa niinku juuri pysähtyä sitten siihen kohtaan, että en en lähde.

Timo:

On, jota meidän selvityksen perusteella ei pelkästään maahanmuuttaja, eli siis ei suomea äidinkielenään puhuva, vaan suomea äidinkielenään puhuvat. Monet kokee, että kielitaidon riittävyden niinku ne pelkää, että riittääkö mun kielitaito eli varmaan viittaavat siihen, että selviytyvät kun niistä kirjallisista jutuista. Osaavatko suomea niinku niin hyvin, että pystyvät tuottamaan niitä kirjallisia mitä kaikkiin nykyään kaikki opintoihin kuuluu enemmän tai vähemmän, että Maarit Heinikainen eli meillä yksi opo sanoi joskus mun mielestä hyvin, että että tuota tämä asia vähän samalla niinku kumisaapas. Eli se että jos sulla on tuota kumisaappaat niin sä et katso kumisaapasmainoksia.

Ja varsinkaan jos on poutasää, mutta jos sinulla ei ole kumisaappaita ja vettä, niin se katson tätä kumisaapasmainosta. Eli koulutus on vähän samantyyppinen asia eli eli ihmiset ei ei välttämättä edes tiedä kaikesta mahdollisuudesta ja nykyään ne tulee kiihtyvällä vauhdilla tulee myös esimerkiksi meidän oppilaitokseen tulee koko ajan lisää verkkokursseja mitä pystyt tekemään. Ei pysty ehkä ihan koko tutkinto vähän tekee verkon kautta, mutta tekee hyvin paljon pystyy tekemään jo siis ihan sama vaikka oot Australiasta.

Salla:

Minna säkin viittasit just tohon äsken, että kun sanotaan että aikaisemmista opinnoista on niinku vuosia saattaa olla jopa vuosikymmeniä kiinni ja sitten niinku sen huomaa jo itsessäänkin, että opiskelutaidot ruostuu. Että tavallaan että miten vaikeata voi olla sitten lähteä sinne opiskelemaan jos tuntuu että juuri ei pysty niinku tuottaa sitä kieltä ei kykene lukemaan semmoisia niin kun koulutekstejä koska nehän ruostuu ne taidot jos ei niitä niin kuin harjoita ja eihän niitä esimerkiksi niin kuin semmoisessa ruumiillisessa työssä, niin eihän niitä taitoja siellä samalla tavalla tarvitse. Niin että onko jossain sitten olemassa esimerkiksi aikuisille "Näin käyt koulua"- kurseja siis semmosia niinku että opiskelutaidot-kurssi, näin kirjoitan tekstejä ja luet ja näin.

Timo:

Joo.

Ajattele kaikki nämä tuota nämä digitaaliset laitteet mitä nyt on tullut ja nyt ne on niinku sillä tullut, ettei sinulla ole vaihtoehtoa käytätkö sä niitä niitä on pakko käyttää.

Ja ja kaikki vaikka meidän jos meille tulee Esedulle opiskelemaan, niin sinulla on monta erilaista sähköistä järjestelmää mikä pitää sun pitää ottaa haltuun ja ja laitteita ja plus sitten että sinulla pitää olla noin laitteetkin vielä eli se ei riitä tässä sulle näytetään ne ohjelmat, nythän tietysti meillä uudet opiskelijat saa nää laitteet mikä tosi hyvä juttu, ei jää siitä kiinni sitten.

(Musiikki)

Minna:

Toinen asia mitä me kysyttiin tuossa meidän selvityksen verkkokyselyssä oli se, että että mistä te etsitte sitä tietoa, mistä te haette sitä koulutusneuvontaa silloin kun teillä on sille tarvetta.

Ja ei ole yllätys, että siellä ykköseksi nousi että netistä ja etsimällä itse. OK.

Tämä netistä etsimällä itse niin oli sillä tavalla mielenkiintoinen, että siinä oli jatkokysymyksiä. Me kysyttiin, että että tuota okei, että kun sä etsit sieltä netistä niin löydätkö sinä sitä tietoa mitä sinä tarvitset? Ymmärrätkö sä sitä tietoa mitä sä löydät ja saatko sä vastauksia niihin kysymyksiin mitä sulla on? OK. Puolet vastaajista kertoi että kyllä mä löydän tietoa. Kyllä mä ymmärrän ja kyllä mä saan vastauksia. Mutta toinen puoli vastaajista sanoi että.

Löydän vain osittain. Ymmärrän vain osittain. Saan vastauksia vain osittain, että tämä on nyt se iso juttu. Eli tässä on se harha, joka joka jota meidän täytyy niinku välttää tällä hetkellä kun me tuotetaan nettiin, sosiaaliseen mediaan tietoa ja ja halutaan niinku sen kautta viestiä asioita.

Et tietysti no ekanakin se että että tuota että mikä on se kieli mitä me käytetään. Me käytetään koulutuksen kieltä ja mä tiedän että nyt kun me Timon kanssa ollaan tässä tässä tota käytetty nyt erinäisiä termejä jotka eivät ole tällä hetkellä virallisia termejä, niin joku kuuntelija saattaa tällä hetkellä ajatella et apua. Miksi ne puhuu tänä päivänä jostain muusta, kun osaamisen hankkimisesta.

Osaamisen hankkiminen on meidän virallinen termi, mutta jos sä käytät termiä osaamisen hankkiminen tänä päivänä sille 45vlle

Joka on sitä duuniansa tehnyt nyt viimeiset 20 vuotta.

Niin kyllä se vähän alkaa miettiä että mistä sä puhut.

Tai jos puhut jatkuvasta hausta, josta me puhutaan itse sujuvasti tällä hetkellä, niin hän miettii ihan samalla mitä toi tarkoittaa. Tietysti vähän vähän aikaa miettiny et jatkuvaan hakuun. Se on ihan ihan jees, ihan hyvä termi.

Ja niin edelleen ja niin edelleen, elikkä me ollaan.

Ollaan tällaisen koulutus kielen vankeja itse. Jos me käytetään sitä kieltä niin niin voi olla että nyt ihan jokainen joka joka sitä tietoa lähtee hakemaan sieltä netistä, niin ei ihan heti hiffaa, että mistä tässä oikein puhutaan. Tai sitten voi olla se, että hänen taidoissaan ei ole.. niinku taidot ei riitä siihen, että hän löytää kaikkea sitä tietoa. Googlaamalla pääsee yksi sivustolle ja hän kuvittelee, että tässä on tämä kaikki, jos vaikka esimerkiksi ajatellaan sitä opintojen rahoittamista.

Ja voi olla, että hän juuttuu sinne ja hän ei tiedä et ässä olisi ollut vielä viis muuta vaihtoehtoa, koska hän hän ei löydä sitä tietoa. Tai sitten hän ymmärtää jonkun kohdan omalla tavallansa ja ja tuota siinä tulee väärinkäsityksiä. Elikkä tässä on taustalla semmoinen PIAK- tutkimus joka on tehty 2012 OECD-maissa ja siellä on todettu että, että noin puolet aikuisväestöstä, niin heillä on puutteita tietyissä taidoissa ja ja näin.

Digitaaliset ja tekniset taidot on yksi semmoinen, että että ne eivät ole sillä tasolla kuin jos me ajatellaan.. Me tuotetaan materiaalia tänä päivänä someen ja ja verkkoon niin että sitä pystytään sieltä käyttämään. Uusi PIAK-tutkimus on tulossa. Se on jo hieman vanhentunut. Mä toivon että me päästään siinä jo niinku parempiin tuloksiin, mutta tuota.

Tää on semmonen mikä meidän täytyy miettiä kun me tuotetaan se tietoa sinne ja kuvitellaan, että netin kautta kaikki löytää niin se voi olla että puolet jääkin niinku vähän niiku kysymysmerkiksi, että mä en löytänytkään ja tässä meidän selvityksessä tuli se, että kaivataan niitä asiantuntijoita, jonka kanssa mä voin käydä tämän asian läpi ja jonka kanssa mä voin saada vahvistusta sille, että olenko mä ymmärtänyt oikein. Tarkoittaako tämä oikeasti mun kohdalla tällaisia asioita?

Eli eli se oli tosi mielenkiintoinen havainto ja siitä oli paljon myöskin avoimia vastauksia, joissa oli kirjoitettu ja kerrottu sitä, että miten koetaan haasteita tässä netistä tiedon löytämisessä ja sen oikeellisuudesta.

Timo:

Ja ja sitten tuota tätä tukee vielä eli eli tavallaan se osoitus siitä että ihmiset niin kuin kokee tähän mikä on tietysti täysin subjektiivinen. Eli se on niinku oikea kokemus, mutta he myös niin kuin itse ymmärtää sen nettiin liittyvän niin kuin haasteen tai vaikeuden tai ongelman ja ja me kysyttiin tässä kyselyssä myös sitten niinku loppuvaiheessa selvitystä, siitä tulee kohta lisää varmaan niin Minna kertoo niin tästä tuota, että mitä minkälaista palvelua ihmiset toivoo saavansa.

Ja tämmöisiä laadullisia puolia niin kun kysyttiin et "haluan saada kaiken tarvitsemani palvelun netistä" niin sinne tuli tosi tosi vähän. Eli se oli ihan ihan murto. Osa ihmiset sanoo, että joo, haluan saada kaiken palvelun netistä eli että halutaan käyttää.

Ja käytetään nettiä suuri osa, mutta ei kuitenkaan sitä palvelua.. Ei koulutuksen ohjauksen palvelua ei haluta saada netistä.

Salla:

Ja totta käydään toi tietysti ihan järkeen, juuri niinkuin Minna just sanoo että kun se tieto on tosi sirpaleista ja se pitää myös tulkita itse, kun sinä luet jotain että tästä tästä saat nyt tietoa vaikka nyt siitä rahoituksesta koulutusta varten niinku sun pitää tulkita sen niin siinä on aina se pieni.. tavallaan semmoinen että ymmärrätkö minä nyt tämän sanan oikein ja sitten tietysti sitten, että jos sä keskusteleet jonkun ihmisen kanssa, sun on mahdollisuus kysyä: ymmärsinkö minä, että tämä asia menee näin?

Timo:

Juuri näin, eli puuttuu sitä tästä nettimaailmasta puuttuu se, niinku sillon kun pelataan tällaisten passiivisesti verkkosivujen kanssa tai vaikka chattibotin kanssakin niin se puuttuu se, että että onko tämä minua varten tämä juttu niin se, eli se ei kerro että kyllä tämä koskee sinuakin, mutta kun ihmisen kanssa niin ihminen voi kysellä tärkeimmät kysymykset ja sitten vastataan että kyllä tai ei.

(Musiikki)

Salla:

Mutta onko onko nyt sitten mimmosta ylipäättään tämmöistä.. No siitä nyt on jo keskusteltu, että semmoista varsinaista uraohjausta ei ole, mutta mimmosta niin kuin tämmöistä neuvontaa sitten on saatavilla tällä hetkellä muuta kuin siellä työkkärissä.

Sitä jotain tossa sivuttiin.

Minna:

Jatka sä Timo muun jälkeen mut mä aloitan tän. Eli eli tuota tässä meidän selvityksessä tuli myöskin se että että on myös paljon ihmisiä jotka ottaa oppilaitokseen yhteyttä ja ja mehän nähdään se meidän jatkuvan haun ja meidän E-pisteen kautta ja meillä on.. me ollaan niinku ihan valtavan hienosti mun mielestä niinku Esedussa tämä homma toimii. Tällä hetkellä meillä on oikeat ihmiset tekemässä sitä. Meillä on osaavat ihmiset. Meillä on mietitty pohdittu sitä, meillä on hiottu näitä juttuja ja tää niinku alkaa toimii tosi hyvin, mutta nyt ehkä tässä on juuri se asia, että että ihmisen täytyy rohkaistua ottamaan yhteyttä oppilaitokseen.

Ja tota Timo on aikaisemmin puhunut siitä harmaasta alueesta. Elikkä kukaan ei tiedä sitä kuinka kauan ihminen menee tavallaan niinku semmoista ympyrää siellä omien ajatustensa ja niitten niitten itsellensä niin kuin selvittämättömien asioiden kanssa, ennen kuin hän ottaa yhteyttä oppilaitoksen. Minusta olisi tosi mielenkiintoista tietää, että kuinka kauan siinä ei keskimäärin menee. Yksilöllä. Voi olla, että joku soittaa lähes saman tien, että otanpa yhteyttä tuonne ja silloin tämä homma lähtee rullaamaan, koska meillä on osaavat ihmiset jotka jotka lähtee antamaan myöskin uraohjausta. Meidän opot antaa mielellään myöskin uraohjausta siinä vaiheessa kun ei vielä ihan tiedä että mikä se mun mun tota mahdollinen työllistymisen polku ja mitä osaamista mun pitää siihen hankkia. Mutta mutta tuota voi olla, että aika moni niinku jää.

Kuinka moni sitten jää, ettei koskaan rohkaistua ottamaan yhteyttä syystä tai toisesta? Meiltä saisi myös apua esimerkiksi siihen opintojen rahoittamisen vaihtoehtojen selvittämiseen. Mutta jos itsellä on semmoinen olo, että on pyörinyt sen asian kanssa pitkään eikä tiedä, että miten tää ne ajattelee, että ei tämä edes järjestynyt, en mä edes lähde kyselemään. Eli aikamoisen niinku mielenkiintoinen kuvio kyllä kyllä olisi. Olis tietää, että mitä siellä oikeasti tapahtuu ja ja ja näin edespäin. Eli sun kysymys oli äsken, että mihin ihmiset voi ottaa yhteyttä?

Kyllä meidän oppilaitokset on siinä ihan valtavan isossa roolissa ja osaamista on myös.

Timo:

Kyllä kyllä se on juuri näin, että eihän meillä jos joku ottaa yhteyttä E-pisteeseen, ihminen kysyy tuon kuuluisat ei varmasti tule luuria korvaan, vaan päinvastoin hän saa apua siihen, mutta sitten siinä on semmoinen semmoinen ongelma, että että kun.. Tää on siis hyvä kysymyksen, että onko se esimerkiksi oppilaitoksen tehtävä antaa yleistä hakeutumisen neuvontaa niinku koulutukseen hakeutumisen neuvontaa niinku kaikille. Me annetaan periaatteessa kelle tahansa kuka tahansa soittaa, niin saa sitä palvelua ja hyvää palvelua saakin mieltä.

Ja tuota ja ja nythän esimerkiksi kun minä ja sitten Siitosen Jukka niin me ollaan uraohjaajia nyt Esedulla ja ja tehdään tätä työtä niinku sitten jatkossakin ihan oikeastikin. Mutta mutta kun ihminen miettii sitä eli kun se on siellä harmaalla alueella ja pohtii sitä koulutushommaa

Että jos se onkin jotain muuta kuin mitä nyt sitten.. se ei välttämättä tiedä, että häntä kiinnostaa joku juttu, mutta hän ei ole ihan varma, että onko tämä nyt sitten niin kuin Esedun juttuja vai onko tämä Xamk-juttuja vai onko tämä jopa yliopisto-juttuja.

Ja jos se jos se vähänkään viittaa tähän ei varmaan oo nyt Esedun juttua niin ei se varmaan kyllä soita meille ja kysy.

Salla:

Joo, just meinasin.. siis just meinasin tarttua itsekin tuohon, että koska mä tunnistan esimerkiksi itseni ja oman persoonanlaatuni ja varmasti niinku hyvin moni suomalainen.. nyt yleistän tosi törkeästi anteeksi kaikki suomalaiset siitä, mutta et semmoinen niinku kehtaaminenhan on suomalaisille hyvin vaikeaa, että en minä olen ihan varma. En minä kehtaa nyt soitella ja kysellä ja vaivata, olla vaivaksi. Hyi kauheeta! Vaikka niinku sitä varten niinku esimerkiksi just Esedu-pisteellä ollaan että sieltä palvellaan ihmisiä, mutta niin.

Timo:

Kyllä voi soittaa ja kysyä, että anteeksi tämä ei nyt liity Eseduun, mutta osaatteko te sanoa, että kieltä mä voisin tarkemmin kysyä, niin varmasti tulee neuvoa sieltä. Kuule hetkinen kuule katsotaan.. Helena katsoo kuule ja etsii sinulle sen tiedon, että keneen kannattaa ottaa yhteyttä että mutta

mutta, mutta tässä on tämmöisiä niin kun tässä on tällaisia niin kun tuota vaikeuksia tässä koko asiassa. Eli tavallaan kun tällaista tehdään, että joku ei me voida varmaan tehdä mitään semmoista että on joku pömpeli jossain keskellä toria, mistä voi.. joskus oli tämmöinen Opin ovi- hanke, missä minäkin olin töissä, niin se toimi vähän tavallaan samalla lailla, että se oli niinku..

Sinne sai kuka tahansa tulla, sitten autettiin, riippumatta minne oli menossa, mutta se on aika kallista semmoinen palvelu ja ja mä en usko, että se tämän..

Salla: Niin, resurssit..

Timo:

Niin resurssit, että nyt kun me ajatellaan että se pitäisi hoitaa sen oman työn ohella mikä on täysin mahdollista siis hoitaa. Nimenomaan tarvitaan enemmän kuitenkin sitten sellaista verkostomaisesti toimivaa siis ohjaustoimintaa.. niinku verkosto hoitaa sen ja niin, että ne on niinku tietoisia toisistaan että tämmöistä, mutta että siis eihän ei ei minulla ole siihen mitään vastausta, jos siinä olisi niin se olisi ratkaisukin aikaa sitten, mutta.

Joo mutta mutta tässä on tämmöisiä hankaluuksia tavallaan, että vaikka meillä on sitä palvelua olemassa ja sitähän saa toki monesta muustakin paikasta. Eihän se ole.. Sinä voit mennä vaikka toimintakeskukselle, sieltä saa apua, neuvotaan.. Jos on sinä olet asiakassuhteessa vaikka Essoteen, sanotaan vaikka kuntoutuspuoleen vaikka mielenterveyskuntoutuksen, sieltä saa tosi hyvää ohjausta uudelleen että haet uudelleen tuota uutta uutta uraa tai tai vanhaa jatkoa. Tai jos sinulla on terveyden kanssa ongelmia haet ammatillisesti kuntoutusta joku Verven-tapainen laitos tai Kela ne kaikki tämmöiset auttaa neuvoa kyllä ja jopa niinku kädestä pitäen.

Mutta miten sä löydät niihin? Mitä sä pääset niihin? Mistä sä tiedät keneltä sä kysyt.. kaikki tämmöisiä kysymyksiä.. ne tekee niinku sä sanoit hyvin Salla että se kehtaaminen että jos ihminen on vähän semmoinen että vähän pitää tunkkinne niin eihän se välttämättä ota mihinkään yhteyttä kun joku ei se niinku osaa ottaa sitä ekaa askelta.

Minna:

Eli eli tuota kukaan ei omista koulutusneuvontaa. Kukaan ei koordinoi sitä. Niinku asiakkaan näkökulmasta. Tämä ei ole asiakaslähtöistä. Tämä on organisaatiolähtöistä. Me tarjotaan tätä, ota meihin yhteyttä niin niin saat meiltä tässä tarvitsemaasi neuvoa ja ohjausta ja tukea. Tämä lähtee siitä, että sinulla pitää olla niinku se asiakkuus jonnekin. Tuota. Me kysyttiin vielä tässä meidän selvityksessä tämmöistä laadullista kysymystä. Kysyttiin, että minkälaista on hyvä koulutus neuvontaan liittyvät palvelu. Me annettiin eri vaihtoehtoja ja ja vastaajat sai sitten sieltä kolme parasta itsellensä sopivinta valikoida.

Ja sieltä nousi tämmöinen kolmen kärki kuin että.

Siis millasta on hyvä koulutusneuvonta? No sitä on helppo löytää. OK, siitä me ollaan tässä juuri puhuttu. Se on helppo löytää, kuka tahansa löytää sen.

Toinen juttu. Sitä palvelua antaa ihminen.

Eli siellä on joku asiantuntija, joku ihminen jonka kanssa sä voit lähteä keskustelemaan juuri siitä mikä sinua nyt sitten mietitytti tässä koulutukseen pätkäilyssä.

Ja se kolmantena. Se palvelu on asiantuntevaa, että se ihminen tietää mistä se puhuu.

Että sillä on, sillä on tietoa, sillä on ymmärrystä, sillä on laajempaa näkemystä siitä, mitä kaikkea tähän liittyy. Se pystyy sun kanssa keskustelemaan siitä opintojen rahoittamisesta.

Se pystyy sulle kertoo vähän minkälaista tänä päivänä on lähteä opiskelemaan. Se pystyy vähän valottaa sinulle, että että minkälaista tuota minkälaisia, vaikka monimuoto-opiskelun mahdollisuuksia siellä on. Se osaa jopa kertoa sinulle vähän minkälainen työllistymisen näkymät sulla on näissä. TE-toimistossa osataan tehdä tätä, mutta mutta tuota siellä on. Siellä on nyt juuri tämä, että mistä palataan siihen samaan. Sinne ei osaa hakeutua kuin ne jotka ovat TE-palveluitten asiakkaita.

Timo:

Kyllä joku sanoi hyvin avoimessa avoimissa vastauksissa, että hän toivoo, että se on niinku se asiantuntevuus on sitä, että että hänelle kerrotaan muutakin kuin ne samat asiat, mitkä hän itse voi lukea sieltä netistä.

(Musiikki)

Minna:

Se mitä mä haluan sanoa vielä on se, että että vaikka meillä kuin on jotain jatkuvan oppimisen uudistuksia vaikka meille kuin on ammatillisen koulutuksen reformia, vaikka meillä kuinka on työnantajia jotka sanoo, että että osaamista pitäisi uudistaa, niin loppukädessä se on aina se yksilö joka tekee sen päätöksen, että lähdenkö mä hankkimaan uutta osaamista vai?

Ja se on musta semmoinen, joka kannattaisi niinku oikeesti niinku pureskella vähän aikaa ja miettiä että että yksilö tekee sen päätöksen ja vaikka vaikka niinku kuinka nämä paineet olisi täällä, että meidän täytyy saada saada osaamistasoa nousemaan niin se ei tapahdu muuten kuin se että se jokainen yksilö itse käy läpi itsensä kanssa sen että mitä tämä tarkoittaa minun kohdalla ja minä teen sen tuota askeleen, että mä lähden hankkimaan lisää osaamista. Joko vaihdan kokonaan alaa tai tai hankin jotakin jatkokoulutusta tähän nykyiseen, että mä pärjään ja tai että minulla itselläni on hyvä olla, koska koska mä saan lisää osaamista ja ja tota siitä se lähtee. Eikä siitä, että joku sanoo, että sinun täytyy.

Timo:

Ja tähän lisätään se, että on olemassa sitä ohjaus-tieto-neuvonta-ohjaus palvelua, mistä se ihminen saa helposti vastauksia, pääsee keskustelemaan asioista ja sen lisäksi hän saa.. Hänelle tulee semmoinen olo, että hänellä on joku ihminen tukena näissä asioissa. Eli eli jos jos nyt ei mennä nyt siihen, mutta nopea vilkaisu siihen, että kun ihminen lähtee sitten opiskelemaan niin siinä tuleekin uudet haasteet sitten, eli se että että joku on joten on jotain haasteita vaikka oppimisen tai muun kanssa, tai ne akateemiset taidot on vähän heikot.. Niinku kun koulunkäynnistä on pitkä aika.. ihminen tarvitsee niissä tukea. Oppilaitoksissa on niitä valtavasti erilaisia tukimuotoja, mutta siinä pitää niinku varmistaa sen järjestelmän, että siinä ei tosiaan se ihminen jää myöskään yksin sitten, eli eli se saa sitä tukea jos se tarvitsee sitä ja haluaa sitä niin se saisi sitä tukea.

Salla:

Mitenkäs tuota että nyt kun ja jos tätä meidän ensimmäistä jaksoa nyt kun kuunnellut joku sellainen joka nyt on mahdollisesti.. hänellä on nyt istutettu pieni siemen tuonne takaraivoon että vitsi, pitäisikö mun lähteä nyt opiskelemaan? Mitä te haluaisitte sanoa semmoiselle ihmiselle joka nyt on juuri pyörinyt siellä harmaalla alueella, niinku Timo onkin ilmaissut niin mitä te haluaisitte semmoiselle ihmiselle sanoa?

Minna:

Rohkeutta. Rohkeutta, anna mennä vaan. Sä voit kokeilla yksi tutkinnon osalla. Sinun ei tarvitse pistää niinkuin itseäsi kokovartalosukellukseen sinne opintoihin kolmeksi vuodeksi.

Kokeile pienesti. Katso mitä tässä tapahtuu ja ja jos sä koet että hei että ei tämä niin vaikeata ole ja ja ja mä pärjään niin lähde pienillä askelilla liikkeelle.

Timo:

Niin voi miettii, että jos päätät tehdä se askeleen, mitä sä menetät, niin sä et menetä mitään muuta kuin vähän vapaa-aikaa. Siis jos homma meneekin mönkään. Ja kun on.. tästä on puhuttu paljon suomalaisessa yhteiskunnassa, niin epäonnistumista ei ole. Siis sä voit lähteä kokeilemaan, jos huomaat, ei ole sun juttu, tää ei onnistu tai jotain muuta haetaan niin anna olla. On tullut kokeiltua, mutta älä pelkää sitä kokeilua, älä pelkää ottaa sitä ensimmäistä askelta eli eli neuvona vaan se ettei muuta kuin nettiin tai tuota niin tai kävelee tuota Otavankadulle ja käy ja tule kysymään lisää. Sieltä saa apua olkoon mikä tahansa koulutukseen liittyvä asia, niin apua löytyy. Uskallan luvata.

Salla:

Eli eli kannattaa kehdata.

Timo:

Kannattaa kehdata, juuri näin.

Salla:

Kyllä, ihan tosi mahtavaa keskustelua. Kiitos paljon Minna ja kiitos paljon Timo. Tämä herätti itsessäkin oikein hurjan ajatusmyrskyn ja tuli itsellekin ihan semmoinen olo, että pitäisiköhän alkaa selailemaan jotain opintotarjontaa ja tässä mun valmistumisesta on kuitenkin nyt apua.. osaanko mä lyhyellä matkalla laskee.. 6 vuotta. Niin olisihan tässä jo pikkuhiljaa aika lisäkoulututtua, että ainakin minuun onnistuitte istuttamaan siemenen tämän keskustelun pohjalta.

Timo:

Kiitos kun saatiin tulla.

Minna:

Kiitos kun saatiin tulla.

(Musiikki)